

Dosarul nr. 2ra-1619/22
(2-19094365-01-2ra-10112022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Dvornic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de recurenta Aliona Rojco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Alionei și lui Veaceslav Rojco cu privire la
încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost respinse cererile de apel depuse de Aliona și Veaceslav Rojco și a fost
menținută hotărârea din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La data de 25 aprilie 2019, S.A. „Moldovagaz” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Alionei și lui Veaceslav Rojco cu privire la încasarea datoriei
și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 11 noiembrie 2002 între
S.R.L. „Chișinău-Gaz” și Veaceslav Rojco a fost încheiat contractul de furnizare a
gazelor naturale consumatorului casnic nr. 9034 conform căruia S.R.L. „Chișinău-
Gaz” în calitate de furnizor s-a obligat să furnizeze consumatorilor - gaze naturale
la locul de consum amplasat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

A menționat reclamantul că, prin hotărârea Agenției Naționale pentru
Reglementare în Energetică nr. 513 din 12 martie 2013 cu privire la modificarea
condițiilor la licența S.A. „Moldovagaz”, activitatea de furnizare a gazelor naturale
la tarife reglementate în mun. Chișinău din 01 ianuarie 2013 a fost transmisă de la
titularul de licență S.R.L. „Chișinău-Gaz” titularului de licență pentru același gen
de activitate S.A. „Moldovagaz”.

A notat reclamantul că, potrivit datelor din registrul bunurilor imobile,
proprietari al bunului imobil situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, în perioada
formării datoriei au fost Aliona Rojco și Veaceslav Rojco.

A precizat reclamantul că, în perioada februarie 2018 - martie 2019, S.A.
„Moldovagaz” a livrat pâraților gaze naturale la locul de consum, fapt confirmat
prin extrasul din contul personal în sumă totală de 13 572 lei și 35 de bani.

A punctat reclamantul că, nerespectarea de către consumator a obligațiilor

sale de plată a generat apariția în sarcina sa a unei datorii în sumă de 13 572 lei și 35 de bani, astfel, a subliniat reclamantul că, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa consumatorilor a fost expediată pretenția de încasare a datoriei nr. 05/2-556 din 28 februarie 2019, însă pretenția a fost lăsată fără răspuns și executare.

A mai învederat reclamantul că, existența datoriei și cuantumul acesteia se confirmă prin factura de plată și extrasul din contul personal al consumatorului.

A solicitat reclamantul S.A. „Moldovagaz” încasarea în mod solidar de la Aliona Rojco și Veaceslav Rojco în beneficiul S.A. „Moldovagaz” a datoriei în mărime de 13 572 lei și 35 de bani, precum și compensarea cheltuielilor de judecată ce se compun din taxa de stat în mărime de 407 lei și 17 bani.

Prin hotărârea din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă.

S-a încasat în mod solidar de la Aliona Rojco și Veaceslav Rojco în beneficiul S.A. „Moldovagaz” datoria pentru furnizarea gazelor naturale acumulată în perioada februarie 2018 - martie 2019 în mărime de 13 572 lei și 35 de bani și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 407 lei.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 iunie 2021, apelanta/pârâtă Aliona Rojco a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasat din contul Alionei Rojco 1/3 din suma de 13 979 lei și 25 de bani.

La data de 09 iulie 2021, reprezentantul apelantului/pârât Veaceslav Rojco, avocatul Larisa Voloșina la fel a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea în care s-a dispus încasarea solidară a sumei de la Veaceslav Rojco și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea intimatului S.A. „Moldovagaz” împotriva lui Veaceslav Rojco să fie respinsă.

Prin decizia din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Aliona și Veaceslav Rojco și a fost menținută hotărârea din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel a conchis că, cererile de apel urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

La caz, instanța de apel a relevat că, instanța de fond, întemeiat a admis acțiunea reclamantului S.A. „Moldovagaz”, constatând că, S.A. „Moldovagaz” și-a executat obligațiile sale integral, cu bună-credință, furnizând debitorilor volumele de gaze la locul de consum indicat în contract și anume la imobilul

amplasat în mun. XXXXX, str. XXXXX, iar nerespectarea de către consumator a obligațiilor sale de plată a generat apariția unei datorii în sumă de 13 572 lei și 35 de bani, astfel, prima instanță, reieșind din faptul că, la materialele cauzei nu este anexată dovada achitării integrale a datoriei în sumă totală de 13 572 lei și 35 de bani pentru gazele naturale furnizate pentru perioada februarie 2018 – martie 2019, just a dispus admiterea cerinței S.A. „Moldovagaz” cu privire la încasarea datoriei pentru gazele naturale în mod solidar de la Aliona Rojco și Veaceslav Rojco, or, consumatorii, necătând la faptul recepționării lunare a facturilor pentru gazele naturale, nu le-au contestat precum și nu au efectuat plăți în vederea stingerii obligației.

Totodată, Colegiul a învederat că, odată ce instanța de fond a statuat despre temeinicia cerinței reclamantului privind încasarea datoriei pentru consumul de gaze naturale, corect a fost admisă și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat, pretenție accesorie.

Colegiul nu poate admite alegațiile apelantului/pârât Veaceslav Rojco precum că, instanța de fond greșit l-a atras pe Veaceslav Rojco la răspundere solidară, dat fiind faptul că, potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile Veaceslav Rojco din data de 09 iunie 2014 nu mai este proprietarul bunului imobil amplasat pe adresa str. XXXXX, mun. XXXXX, respectiv din data indicată, proprietar este Aliona Rojco, anume ea ducând răspundere față de furnizorul serviciilor, or, instanța de apel a învederat că, chiar dacă la data de 18 decembrie 2013 între Veaceslav Rojco și Aliona Rojco a fost semnat contractul cu privire la determinarea cotelor părți în proprietatea comună în devălmășie cu donația cotei părți din imobil, autentificat la notarul Maria Mardari, potrivit căruia Veaceslav Rojco în calitate de coproprietar și donator a donat soției Aliona Rojco, 3/8 cotă parte din imobilul situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, totuși, potrivit pct. 4 al contractului cu privire la determinarea cotelor părți în proprietatea comună în devălmășie cu donația cotei părți din imobil din 18 decembrie 2013, coproprietarul și donatorul Veaceslav Rojco, și-a instituit dreptul său de abitație viageră în toată cota parte ce îi aparține din bunul imobil sus-menționat, respectiv, solicitarea apelantului/pârât Veaceslav Rojco privind casarea hotărârii din 09 iunie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, în partea în care s-a dispus încasarea solidară a sumei în mărime de 13 572 lei și 35 de bani de la Veaceslav Rojco și a emite o nouă hotărâre în această parte, prin care acțiunea intimatului S.A. „Moldovagaz” împotriva lui Veaceslav Rojco să fie respinsă, este una neîntemeiată și necesar a fi respinsă.

La fel, instanța de apel a indicat asupra netemeinicii cererii de apel declarată de apelanta/pârâtă Aliona Rojco, care, prin cererea de apel declarată a solicitat casarea parțială a hotărârii din 09 iunie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul Alionei Rojco a 1/3 din suma de 13 979 lei și 25 de bani, ce constituie suma de 4659 lei și 75 de bani, cu titlul de datorie în beneficiul S.A. „Moldovagaz” și încasarea din contul lui Veaceslav Rojco a 2/3 din suma de 13 979 lei și 25 de bani, ce constituie suma de 9319 lei și 50 de bani, cu titlul de datorie în beneficiul S.A. „Moldovagaz”, or, alegațiile apelantei/pârâte Aliona Rojco precum că Veaceslav

Rojco deține drept de abitație asupra suprafeței de 3/8 din bunul imobil, motiv pentru care, valoarea cheltuielilor sale este mult mai mare decât valoarea determinată de prima instanță, or, ea ocupă doar o încăpere din toată casa, pe când Veaceslav Rojco ocupă întreg etajul 2 și se folosește de toate încăperile de la etajul 1, în afară de cea pe care o ocupă ea, astfel Veaceslav Rojco ocupă mai mult spațiu și respectiv a beneficiat într-o măsură mai mare de serviciile furnizate de către S.A. „Moldovagaz” - sunt neprobate și declarative, actul de constatare nr. 056a4/2019 din 25 martie 2019 prezentat de apelanta/pârâtă Aliona Rojco nu reflectă modul de folosire de către pârâții/apelanți Veaceslav Rojco și Aliona Rojco a bunului imobil situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, iar alte probe în susținerea argumentelor sale, apelanta/pârâtă nu a prezentat.

Astfel, Colegiul a menționat că, reținând culpa procesuală a pârâților/apelanți Veaceslav Rojco și Aliona Rojco de a proba cele invocate în cererile de apel declarate, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, cererile de apel înaintate sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse.

Instanța de apel în mod distinct a învederat că, apelanta/pârâtă Aliona Rojco și reprezentantul apelantului/pârât Veaceslav Rojco, avocatul Larisa Voloșina, utilizând calea de atac - apelul, în detrimentul art. 372 Cod de procedură civilă, nu au prezentat probe, pe care nu au avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond, nu au indicat care anume circumstanțe urmau a fi stabilite și nu au fost stabilite de către instanța de fond, precum și nu au indicat din care considerente hotărârea contestată este ilegală, astfel, în esență, Colegiul instanței de apel a reținut că, alegațiile din cererile de apel sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse, or, asupra tuturor argumentelor expuse în cererile de apel, instanța de fond s-a expus în motivarea hotărârii contestate, alte circumstanțe care ar indica asupra netemeinicii hotărârii primei instanțe, de către apelanți nefiind prezentate și invocate.

Din aceste considerente, Colegiul a concluzionat că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererile de apel depuse de Aliona și Veaceslav Rojco și a menține hotărârea din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 25 octombrie 2022, recurenta Aliona Rojco, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu respingerea cererii de chemare în judecată depusă de S.A. „Moldovagaz” și emiterea unei hotărâri noi privind dispunerea încasării din contul Alionei Rojco a 1/3 din suma de 13 979 lei și 25 de bani, ce constituie suma de 4659 lei și 75 de bani, cu titlu de datorie în beneficiul S.A. „Moldovagaz”; încasării din contul lui Veaceslav Rojco a 2/3 din suma de 13 979 lei și 25 de bani, ce constituie suma de 9319 lei și 50 de bani, cu titlu de datorie în beneficiul S.A. „Moldovagaz”; încasării din contul lui Veaceslav Rojco a taxelor și spezelor procedurii de executare în sumă de 3272 lei și 65 de bani, în beneficiul executorului judecătoresc.

În motivarea recursului depus, recurenta Aliona Rojco, a indicat că instanța de apel și prima instanță la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat

eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 noiembrie 2022 (f.d. 45, vol. II), instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 28 noiembrie 2022, reprezentantul intimatului S.A. „Moldovagaz”, Lilia Pavalache a solicitat respingerea recursului depus de recurenta Aliona Rojco, ca fiind inadmisibil.

Prin referința depusă la 16 decembrie 2022, intimatul Veaceslav Rojco a solicitat respingerea recursului depus de recurenta Aliona Rojco, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 06 aprilie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 octombrie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice a copiei deciziei integrale participanților la proces la 07 iunie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 186), însă dovada că aceasta a fost recepționată de către Aliona Rojco (la data de - 07 iunie 2022), la materialele cauzei lipsește.

Totodată, la materialele dosarului (f.d. 193, vol. I) se regăsește cererea depusă la data de 01 septembrie 2022 de către Aliona Rojco privind solicitarea eliberării deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu mențiunea că, Aliona Rojco a primit copia deciziei menționate la data de – 09 septembrie 2022.

Astfel, în atare circumstanțe, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de recurenta Aliona Rojco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus

la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de recurenta Aliona Rojco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de instanța de apel și prima instanță, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de recurenta Aliona Rojco.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de recurenta Aliona Rojco,
împotriva deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat